

Grund- og nærhedsnotat

9. oktober 2012

Kommissionens forslag til ny forordning om EU's betalingsbalancefacilitet (KOM(2012) 336)

Resumé

Kommissionen har den 22. juni 2012 fremsat forslag (KOM(2012) 336) til ny forordning vedr. EU's betalingsbalancefacilitet. Forslaget har bl.a. til hensigt opdatere og ajourføre forordningen i lyset af, at EU- og eurolandene i lyset af krisen har etableret forskellige finansieringsmekanismer, ligesom der er gennemført reformer af det økonomiske samarbejde. Desuden tilstræbes med forslaget en mere simpel beslutningsproces, end tilfældet er under den nuværende forordning. Derudover fastholdes generelt de gældende bestemmelser. Som i dag vil betalingsbalanceinstrumentet fortsat være forbeholdt ikke-eurolande, som opfylder forudsætningerne herfor.

1. Baggrund

Den nuværende EU betalingsbalancefacilitet

Med forordning (EF) nr. (332/2002) vedtaget i 2002, blev der indført en mekanisme for finansiell støtte fra Unionen – EU's såkaldte betalingsbalancefacilitet for mellemfristet finansiell assistance. Faciliteten tager sigte på at lette ekstern finansiering i de medlemslande, der har vanskeligheder eller trues alvorligt af betalingsbalancevanskeligheder. Faciliteten kan kun anvendes af ikke-eurolande. Assistance under faciliteten kan tage form af lån eller anden finansieringsassistance, evt. af forebyggende karakter, som kan aktiveres i tilfælde af behov. Assistance under faciliteten tildeles ofte i sammenhæng med – men er ikke betinget af – et IMF-program.

Beslutninger om assistance fra betalingsbalancefaciliteten er i dag forbundet med to proceduremæssige trin. Et medlemsland som har behov for og ønsker mellemfristet finansiell assistance, retter henvendelse til Kommissionen og medlemslandene, og præsenterer et makroøkonomisk tilpasningsprogram, som skal sikre en holdbar betalingsbalancesituation. Efter forslag fra Kommissionen, træffer Rådet som det første proceduretrin under den nuværende facilitet afgørelse om gensidig bistand, jf. traktaten om den europæiske unions funktionsmåde (TEUF) artikel 143. Det sker efter en vurdering af, at det pågældende medlemsland er i vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance. Den gensidige bistand kan fx tage form af fælles optræden overfor internationale organisationer, ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige medlemslande mv. Det fastlægges imidlertid ikke under denne beslutning, konkret hvilket instrument der potentielt skal anvendes til at yde den gensidige bistand. Vurderes det, at bstanden skal tage form af mellemfristet finansiell assistance fra betalingsbalancefaciliteten, træffer Rådet som det andet proceduretrin på forslag fra Kommissionen afgørelse herom, herunder om hvorvidt assistancen skal tage form af et lån eller anden finansieringsassistance, assistancens størrelse, varighed mv. samt fastlægger de økonomisk-politiske betingelser, som vil være forbundet med assistancen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Kommissionen fastlægger i forlængelse heraf i samarbejde med de relevante myndigheder i modtagerlandet de økonomisk-politiske betingelser (i et aftalememorandum, "memorandum of understanding" – MoU), hvis opfyldelse er en forudsætning for løbende udbetalinger fra faciliteten. Under betalingsbalancefaciliteten er Kommissionen bemyndiget til at optage lån på kapitalmarkederne, som videreformidles til modtagerlandet på lignende økonomiske vilkår.

Betalingsbalancefaciliteten har en låneramme på 50 mia. euro (i lyset af krisen forhøjet fra oprindeligt 12 til 25 mia. euro i 2008 og fra 25 til 50 mia. euro i 2009), hvoraf i alt

omtrent 15 mia. euro aktuelt er stillet til rådighed for udlån til hhv. Letland, Ungarn og Rumænien.

Forslag til ny forordning om EU's betalingsbalancefacilitet

Kommissionen har den 22. juni 2012 fremsat forslag til ny forordning vedr. betalingsbalancefaciliteten.

Forslaget har til hensigt opdatere og ajourføre forordningen i lyset af, at EU- og eurolandene i lyset af krisen har etableret forskellige finansieringsmekanismer, ligesom der er gennemført reformer af det økonomiske samarbejde. Desuden tilstræbes med forslaget en mere simpel beslutningsproces, end tilfældet er under den nuværende forordning. Som i dag vil betalingsbalancefaciliteten fortsat være forbeholdt ikke-eurolande, som opfylder forudsætningerne herfor.

Kommissionen anfører, at der er etableret nye støtteredskaber, herunder oprettelsen af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den kommende europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), som kan yde lån til og finansieret af eurolandene, samt EU27's finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM). Den gældende forordning for betalingsbalancefaciliteten holder ikke ifølge Kommissionen trit med denne udvikling, særligt er der under disse mekanismer indført mulighed for nye forebyggende faciliteter for eurolandene, fx faciliteter med karakter af kreditfaciliteter, som ikke i samme omfang er tilgængelige under betalingsbalancefaciliteten i dag.¹ Kommissionen foreslår, at den nye forordning vil give ikke-eurolande med et låne- og tilpasningsprogram adgang til lignende finansielle faciliteter, som er tilgængelige for eurolande med programmer.

Kommissionen vurderer desuden, at der behov for at opdatere og ajourføre den eksisterende forordning i lyset af styrkelsen af det økonomiske samarbejde, særligt sikre konsistens med Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket eurosamarbejde mv. ("two-pack") og reformen af det økonomiske samarbejde, herunder ændringen af Stabilitets- og Vækstpagten, proceduren for makroudbalancer og det europæiske semester. Dette med henblik på at der skabes mere ensartede regler for medlemslande i og uden for euroområdet, som er omfattet af låneprogrammer. Desuden indarbejdes muligheden for en styrket dialog mellem EU-institutionerne, som man tidligere er nået til enighed om i forbindelse med reformen af det økonomiske samarbejde.

Forslaget lægger op til, at Rådets beslutninger om låne- og kreditformidling under betalingsbalancefaciliteten kun skal følge ét proceduremæssigt trin i stedet for i dag to, jf. ovenfor. Hensigten hermed er en mere forenklet beslutningsproces.

Derudover fastholdes generelt de gældende bestemmelser.

2. Formål og indhold

Forslaget til ny forordning for betalingsbalancefaciliteten vedrører særligt følgende:

- Instrumenter til finansiell assistance
- Betingelser og procedurer for låne- og kreditformidling
- Skærpet overvågning for lande, som modtager assistance
- Konsistens med regler og procedurer i det økonomiske samarbejde
- Vilkår for Kommissionens implementering af lånetransaktioner
- Programovervågning under tilbagebetalingsforløb

Instrumenter til finansiell assistance

¹ Under den nuværende facilitet er der stillet en forebyggende facilitet til rådighed for Rumænien på betingelse af opfyldelse af en række aftalte økonomisk-politiske betingelser. Assistanzen vil, hvis aktiveret, tage form af et lån.

Det foreslås, at assistance fra betalingsbalancefaciliteten, udover fortsat at skulle kunne ydes via et lån, også skal kunne ydes via mere forebyggende finansielle faciliteter, fx i form af såkaldte kreditfaciliteter. Formålet hermed er generelt at understøtte sunde økonomiske politikker og virke kriseforebyggende. Disse kreditfaciliteter skal enten ifølge forslaget kunne tage form af en forebyggende betinget kreditfacilitet ("precautionary conditioned credit line" – PCCL) eller en kreditfacilitet med skærpede betingelser ("enhanced conditions credit line" – ECCL), jf. nedenfor.

Den foreslåede mulighed for, at der under visse betingelser kan stilles forebyggende finansielle faciliteter til rådighed under betalingsbalancefaciliteten, svarer til muligheden herfor for eurolande under EFSF og den kommende ESM. IMF gør tilsvarende også anvendelse af en række forskellige forebyggende långivningsinstrumenter i sit samarbejde med programlande, som har karakter af forebyggende finansielle instrumenter, herunder kreditfaciliteter.

Forslaget ændrer ikke på betalingsbalancefacilitetens overordnede beløbsramme for de låne- og kreditfaciliteter, som stilles til rådighed under instrumentet. Denne ramme vil fortsat være begrænset til i alt 50 mia. euro.

Betingelser og procedurer for låne- og kreditformidling

- ydelse af lån

Forslaget fastholder generelt de nuværende betingelser for ydelsen af lån fra betalingsbalancefaciliteten, idet processen herfor opdateres og ajourføres, jf. ovenfor.

Det medlemsland, der søger at opnå et lån, skal rette anmodning til Kommissionen, ECB og den økonomiske og finansielle komité (EFC). Kommissionen m.fl. vurderer herefter holdbarheden i medlemslandets offentlige gæld samt et finansieringsbehov. Medlemslandet udarbejder herefter, i forståelse med Kommissionen, ECB og evt. IMF, et udkast til makroøkonomisk tilpasningsprogram med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalancesituation og en tilbagevenden til igen at kunne finansiere sig selv på de finansielle markeder. Der vil i den forbindelse skulle tages behørigt hensyn til de henstillinger og anbefalinger, der er blevet rettet til medlemslandet under Stabilitets- og Vækstpagten.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen, kan beslutte at yde et lån til det pågældende medlemsland, og i så fald godkende det makroøkonomiske tilpasningsprogram. Rådets afgørelse skal fastlægge assistancens størrelse, den maksimale gennemsnitlige løbetid, prissætning, den periode, hvor lånet er til rådighed mv. Kommissionen og det pågældende medlemsland indgår et aftalememorandum med de nærmere detaljer for tilpasningsprogrammet og de betingelser, som vil være forbundet med udbetalingen af assistancen. Dette aftalememorandum meddeles Rådet og Europa-Parlamentet.

Der vil, som under den nuværende forordning, være en løbende overvågning af lande med låneprogrammer. Kommissionen overvåger i samarbejde med ECB og evt. IMF gennemførelsen af tilpasningsprogrammet, herunder via missioner til det pågældende land. Kommissionen underretter løbende EU's Økonomiske og Finansielle Komité (EFC). Ved betydelige afvigelser fra tilpasningsprogrammet, kan Rådet træffe beslutning om, at et land ikke opfylder de aftalte betingelser for den finansielle støtte, hvorefter udbetalingerne suspenderes.

En afgørelse om, at et medlemsland ikke overholder sit makroøkonomiske tilpasningsprogram, vil ifølge forslaget skulle medføre helt eller delvis suspension af betalinger eller forpligtelser af midler fra EU-budgettet, jf. den såkaldte udvidede makroøkonomiske konditionalitet, som aktuelt forhandles i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme. Betalingsbalancefaciliteten er ikke omfattet af den gældende

konditionalitet, som alene betinger forpligtelser fra samhørighedsfonden til medlemslandene på efterlevelsen af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten.

Det relevante udvalg i Europa-Parlamentet kan indbyde et medlemsland, som modtager lån under betalingsbalancefaciliteten til at deltage i en udveksling af synspunkter om gennemførelsen af tilpasningsprogrammet. Forslaget ligger i forlængelse af og er ét af flere elementer i den udvidede økonomiske dialog mellem EU-institutionerne og medlemslandene, som man opnåede enighed om i forbindelse med reformen af det økonomiske samarbejde. Kommissionen foreslår desuden, at det berørte medlemslands parlament kan indbyde repræsentanter for Kommissionen til at deltage i en udveksling af synspunkter med samme formål.

- kreditfaciliteter

Forslaget indebærer, at et medlemsland kan få stillet forebyggende faciliteter til rådighed, herunder fx en kreditfacilitet, som der vil kunne trækkes på, hvis der vurderes behov herfor. Forslaget indebærer to former for betingede kreditfaciliteter, jf. ovenfor, i form af den forebyggende betingede kreditfacilitet (PCCL) og kreditfaciliteten med skærpede betingelser (ECCL).

Der vil ikke – som i tilfældet med et lån - skulle udarbejdes et egentligt tilpasningsprogram og aftalememorandum for lande, som har behov for og ønsker en kreditfacilitet under betalingsbalancefaciliteten. Forslaget indebærer derimod en tilgang, hvor adgangen til en forebyggende betinget kreditfacilitet (PCCL) er forbeholdt de ikke-eurolande, hvis økonomiske og finansielle situation fortsat er fundamentalt sund. Dette skal vurderes på grundlag af, hvorvidt følgende kriterier er opfyldt:

- Overholdelse af henstillinger og afgørelser under Stabilitets- og Vækstpagten (lande i underskudsproceduren vil kunne få adgang til en PCCL, forudsat at de efterlever deres henstilling)
- En holdbar offentlig gæld
- Overholdelse af forpligtelserne under makroudbalanceproceduren (lande i proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer vil kunne få adgang til en PCCL, forudsat at de er indstillet på at korrigere de ubalancer, som Rådet har identificeret)
- Adgang til finansiering på kapitalmarkederne på rimelige vilkår
- En holdbar økonomisk stilling over for udlandet
- Fravær af solvensproblemer i banksektoren, der ville indebære systemiske risici for banksystemets stabilitet

Adgangen til en kreditfacilitet med skærpede betingelser (ECCL) er åben for medlemslande, som ikke overholder visse af de ovenfor beskrevne kriterier, men hvis generelle økonomiske og finansielle situation fortsat er relativt sund. Det pågældende medlemsland, som ønsker en sådan facilitet, skal som led i aftalen om ydelsen af kreditfaciliteten og i samarbejde med Kommissionen og ECB tage skridt, der sigter mod at rette op på de af ovennævnte kriterier, der ikke anses for at være opfyldt.

Et land der søger om en kreditfacilitet, skal meddele dette til Kommissionen, ECB og EFC. Kommissionen vurderer herefter i samarbejde med ECB og evt. IMF holdbarheden af landets offentlige gæld og finansieringsbehov. Kommissionen mv. vurderer om det pågældende medlemsland opfylder de nødvendige betingelser (jf. ovenfor) for at få adgang til en forebyggende betinget kreditfacilitet eller en kreditfacilitet med skærpede betingelser.

Rådet, der træffer beslutning med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen, kan tildele en forebyggende betinget kreditfacilitet (PCCL) eller en kreditfacilitet med skærpede betingelser (ECCL) for en indledende rådighedsperiode på et år. På anmodning kan Kommissionen beslutte at forny faciliteten to gange, hver gang for en

periode på seks måneder, således at den samlede rådighedsperiode højst kan være to år. Det pågældende land skal med et varsel gøre Kommissionen opmærksom på, at den ønsker at trække på kreditfaciliteten.

Beslutningen om tildeling af en kreditfacilitet skal indeholde bestemmelser om beløbsrammen, prissætningen for frigivne midler, rådighedsperiode, den maksimale gennemsnitlige løbetid for de lån, der trækkes mv. Kommissionen og den pågældende medlemsstat indgår et aftalememorandum, der præciserer betingelserne for kreditfaciliteten og muligheden for udbetalinger herfra.

Når der tildeles en kreditfacilitet, skal Kommissionen overvåge den løbende overholdelse af støtteberettigelseskriterierne, jf. ovenfor, og løbende underrette EFC. Kommissionen skal løbende revurdere, om kreditfaciliteten er hensigtsmæssig, hvis den anvendes. Konkluderer Kommissionen, at kreditfaciliteten ikke længere er hensigtsmæssig ift. at adressere det pågældende medlemslands vanskeligheder, kan Rådet efter forslag fra Kommissionen træffe afgørelse om, at kreditfaciliteten ikke længere skal være til rådighed, og henstille til medlemslandet at anmode om assistance i form af et ordinært lån i stedet.

Skærpet overvågning for lande, som modtager assistance

Når et medlemsland trækker på en forebyggende betinget kreditfacilitet eller tildeles en kreditfacilitet med skærpede betingelser, vil der træde en såkaldt skærpet overvågning i kraft i den periode, hvor kreditfaciliteten er til rådighed.

Den skærpede overvågning indebærer bl.a., at et medlemsland efter anmodning fra Kommissionen, regelmæssigt skal give Kommissionen, ECB (samt evt. IMF) og de relevante europæiske finansielle tilsynsmyndigheder ("European Supervisory Authorities" – ESA'er) information om udviklingen i sit finansielle system samt under tilsyn af relevante ESA'er gennemføre stresstests mv. for at evaluere den finansielle sektors modstandsdygtighed over for makroøkonomiske og finansielle chok. Desuden vil det relevante medlemsland være genstand for en regelmæssig evaluering af sin banktilsynskapacitet.

Et medlemsland der er genstand for skærpet overvågning, skal evaluere sin offentlige sektors og delsektors budgetgennemførelse mv. i løbet af året og rapportere regelmæssigt herom til Kommissionen og EFC, rapportere regelmæssigt om budgetgennemførelsen i løbet af året, om effekten af diskretionære budgetmæssige tiltag på udgifts- og indtægtssiden, udgifts- og indtægtsmål mv.

Kommissionen og de andre relevante myndigheder gennemfører missioner til det pågældende medlemsland med henblik på at tilse fremskridt med gennemførelsen af eventuelle foranstaltninger i medfør af den skærpede overvågning. Vurderes det, at der er behov for yderligere foranstaltninger, og at den finansielle situation i det pågældende medlemsland har betydelige negative virkninger for den finansielle stabilitet i EU som helhed, kan Rådet på forslag fra Kommissionen henstille til medlemslandet at anmode om assistance i form af et ordinært lån i stedet. Offentliggøres en henstilling om yderligere foranstaltninger i medfør af den skærpede overvågning, åbnes der mulighed for en udvidet dialog mellem EU-institutionerne og medlemslandene, jf. ovenfor.

Konsistens med regler og procedurer i det økonomiske samarbejde

For at undgå overlappende procedurer foreslås det, at det makroøkonomiske tilpasningsprogram som aftales som led i assistancen fra betalingsbalancefaciliteten kan erstatte dele af den øvrige økonomiske og finanspolitiske overvågning som følger af gældende EU-procedurer, så længe tilpasningsprogrammet varer.

Det indebærer ifølge forslaget konkret, at tilpasningsprogrammet i programperioden træder i stedet for det pågældende ikke-eurolands årlige indlevering af konvergens-

program (dog ikke det nationale reformprogram, som fortsat vil skulle indleveres) og øvrige forpligtelser som led i en evt. procedure for uforholdsmæssigt store underskud under Stabilitets- og Vækstpagten, herunder fx rapportering om effektive tiltag med henblik på efterlevelse af henstillinger, fastlæggelse af årlige budgetmål, den løbende overvågning mv. Tilpasningsprogrammet foreslås desuden at træde i stedet for evt. procedurer for makroøkonomiske ubalancer samt gøre det ud for den årlige overvågning under det europæiske semester for koordinering af den økonomiske politik.

Ovennævnte ligger ligeledes i forlængelse af de bestemmelser, som forventeligt vil skulle gælde i medfør af "two-packen" for eurolande, som modtager ekstern lånebi-stand i form af et låneprogram. Man har desuden i praksis allerede anvendt dette prin-cip i forbindelse med implementeringen af fx makroudbalancesproceduren, hvor lande med låneprogrammer har været holdt ude af Kommissionens første årlige vurdering af mulige makroøkonomiske ubalancer.

Vilkår for Kommissionens implementering af lånetransaktioner

Det foreslås, at de bestemmelser, som Kommissionen er underlagt i forbindelse med optagelse af lån samt långivning og refinansieringer under den nuværende betalings-balanceforordning, gøres mere fleksible for Kommissionen. Dette vurderes af Kom-missionen hensigtsmæssig af hensyn til at imødegå vanskeligheder med at rejse mid-ler i tilfælde af vanskelige markedsvilkår.

Som i dag vil Kommissionen under faciliteten være bemyndiget til på EU's vegne at optage lån på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner med henblik på videre-formidling. Ligeledes vil de nærmere vilkår vedrørende de successive rater, som ud-betales inden for rammerne af faciliteten, skulle forhandles mellem det pågældende medlemsland og Kommissionen, ligesom der fastlægges bestemmelser om mulighe-den for førtidig indfrielse mv.

Hvor det under den nuværende forordning er indeholdt, at låntagning og långivning skal anvende samme rentevirkningsdatoer og ikke må indebære, at EU involveres i transformation af løbetider mellem indlån og udlån eller påtager sig nogen form for renterisici, fastslår forslaget bl.a. i stedet, at Kommissionen bemyndiges til at optage lån på det mest hensigtsmæssige tidspunkt mellem planlagte udbetalinger for at mini-mere finansieringsomkostninger inden for de givne rammer mv.

Programovervågning under tilbagebetalingsforløb (postprogramovervågning)

Forslaget indebærer, at et land som har modtaget og fået udbetalt finansiell assi-stance, vil være genstand for en fortsat overvågning i en periode herefter. En sådan overvågning vil pågå så længe mindst 75 pct. af den samlede assistance endnu ikke er tilbagebetalt. Et medlemsland, der er genstand for en sådan overvågning, har fort-sat de forpligtelser, som følger af en skærpet overvågning, som Kommissionen kan rette anmodning til det pågældende land om opfyldelsen af, jf. beskrivelsen ovenfor. Kommissionen og ECB vil som led i en postprogramovervågning kunne gennemføre missioner til det pågældende land.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 352, hvorefter Rådet træffer afgørelse om forsla-get med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.

Rådets beslutninger om gensidig bistand til et medlemsland, som er i vanskeligheder eller trues af alvorlige betalingsbalancevanskeligheder, har hjemmel i TEUF artikel 143. Finansiell assistance fra betalingsbalancefaciliteten vil fortsat skulle ydes iht. TEUF artikel 143. Rådets beslutninger om mellemfristet betalingsbalanceassistance har i dag hjemmel i forordning 332/2002.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at ift. vedtagelsen af forordningen, som udgør en ramme for tildelingen af assistance fra EU til ikke-eurolande, indeholder traktaten ingen anden hjemmel end artikel 352. Jf. denne artikel gør Kommissionen indenfor rammerne af proceduren for kontrol med overholdelse af nærhedsprincippet de nationale parlamenter opmærksom på forslag, der fremsættes på grundlag af TEUF artikel 352.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet formålet med betalingsbalancefaciliteten om at lette ekstern finansiering i de medlemslande, der har vanskeligheder eller trues alvorligt af betalingsbalancevanskeligheder og således understøtte en holdbar betalingsbalanceudvikling, bedst kan opnås på EU-niveau og ikke i tilstrækkelig grad af medlemslandene individuelt.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget har ingen lovmæssige konsekvenser.

Forslaget kan få statsfinansielle konsekvenser, idet anvendelsesmulighederne for betalingsbalancefaciliteten udvides. Det vil alt andet lige øge de mulige situationer, hvor ikke-eurolande kan få stillet lån/kreditfaciliteter til rådighed under faciliteten. Det bemærkes, at rammen for betalingsbalancefaciliteten ikke udvides. Beslutninger om betalingsbalanceassistance vil fortsat skulle træffes af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslag om tildeling af lån eller kreditfacilitet fra EU's betalingsbalancefacilitet har potentielle statsfinansielle konsekvenser gennem indvirkningen på EU's budget. Danmark deltager i EU's betalingsbalancefacilitet svarende til Danmarks andel af EU-budgettet. Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget. Det indebærer imidlertid ikke, at Danmark i forbindelse med lån- eller kreditgivning fra betalingsbalancefaciliteten skal stille midler til rådighed. Finansiering tilvejebringes ved, at Kommissionen med sikkerhed i EU-budgettet, optager lån på de finansielle markeder eller hos finansielle institutioner, som gendulånes til modtagerlandet på lignende vilkår. Danmark vil først skulle stille midler til rådighed, svarende til Danmarks andel af EU-budgettet, i en situation, hvor lån eller kreditter fra betalingsbalancefaciliteten ikke tilbagebetales, når disse forfalder i fremtiden, og hvis Kommissionen i denne situation finder det nødvendigt at trække forholdsmæssigt på EU-landene for den manglende tilbagebetaling.

Forslaget må forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for lande, som modtager støtte fra EU's betalingsbalancefacilitet, i det omfang det vil kunne understøtte den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i modtagerlande, herunder en holdbar betalingsbalanceudvikling, hvilket kan være positivt for den økonomiske og finansielle stabilitet i hele EU.

8. Høring

Forslaget har ikke været i ekstern høring.

9. Andre landes holdninger

Landene forventes generelt at kunne støtte en ny forordning for EU's betalingsbalancefacilitet, men den nærmere forhandlingssituation kendes endnu ikke.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt en ny forordning for EU's betalingsbalancefacilitet som led i at opdatere forordningen i lyset af de seneste års udvikling i det økonomiske samarbejde i EU og blandt eurolandene.

Regeringen støtter forslaget om, at der tilstræbes samme bestemmelser og procedurer for eurolande og ikke-eurolande omfattet af låneprogrammer. Regeringen støtter, at forslaget tilstræber konsistens med de fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, proceduren for makroubalancer og det europæiske semester. Regeringen støtter en opdatering og ajourføring af betalingsbalancefaciliteten ift. de for eurolandene tilgængelige lånefaciliteter.

Regeringen støtter, at assistance fra faciliteten fortsat vil være forbundet med økonomisk-politiske betingelser, som har til formål at genoprette en holdbar økonomisk og finansiell situation i modtagerlandet, herunder betalingsbalancesituation.

Regeringen lægger vægt på, at der foretages en regelmæssig høring af og rapportering til den økonomiske og finansielle komité (EFC) i forbindelse med implementeringen af assistance fra betalingsbalancefaciliteten.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.